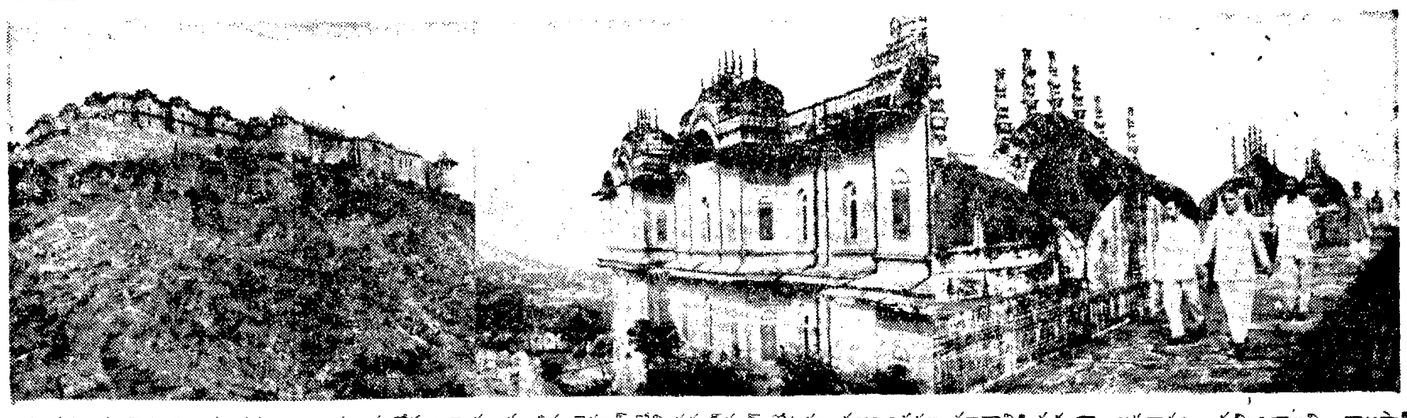

ఇంతపరకు ప్రజలెవ్వరూ చూడకుండా, అత్యంత గోప్యంగా వుంచబడిన జైపూర్‌లోని సహర్‌ఘడ్ కోటను ప్రజలందరూ చూడ్డానికి సర్వదా అవకాశం కల్పించాలని రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. 1934 లో మహారాజా సాలై జయసింగ్ ఈ కోటను కట్టించాడు. జయపూర్ మహారాజుల నిధి దాసిలో వుందని ప్రతీతి. మహారాజులుకూడా ఇందులోనికి స్వేచ్ఛగా వెళ్లడానికి వీలులేదు. దీనికి పంగ పారంపర్యంగా కాపలా కాస్తూవున్న మినాజాతివారు జయపూర్ మహారాజులు పచ్చినప్పుడు వారి కన్నులకు గంతలుకట్టి కోటలోనికి తీసుకొనివెళ్ళేవారు. మహారాజులు తప్ప, ఇంకెవ్వరూ ఇంతవరకు దానిలోనికి వెళ్ళనేలేదు. పైచిత్రంలో ఎడమ ప్రక్కన కొండమీదవున్న సహర్‌ఘడ్ కోటను, కుడిప్రక్కన ఇటీవల ఆ కోటను చూడ్డానికి వెళ్లిన రాజస్థాన్ హోంమంత్రి శ్రీ రామకిశోర్ వ్యాసను చూడవచ్చు

చిన్నకథ

ఆత్మహత్య ★

శ్రీ

దివ్యప్రభాకర్

ప్రస్ఫుటమైన సిందూరం అలుముకొన్న అస్తమించిన బింబం, నిశ్చలమైన పచ్చని తుమ్మలూ నిండి వాతావరణం తన్మయకరంగా ఉన్నాయి. ఎల్లెత్తి అవరించిన గగనాన్ని తిలకిస్తూ, పులకిస్తున్నాయి గడ్డి మొక్కలు.

పొలాలమధ్యగా వెళ్లేటి రిగిపోతున్నది రోడ్డు. రోడ్డుమీద మెల్లగా, అంతర్వర్తులా చిన్న కారు పోతోంది. ఆ చిన్న కారు లేత ఆకుపచ్చ రంగు మీద అస్తమించబోతూన్న భాస్కరుని కిరణాలు మెరిసి, కనులు మిరుమిట్లు కొల్పుతున్నాయి. సంధ్యవున్నని సాయం సమయం.

సిందూర వర్ణాన్ని సోలోచనా చూస్తూ వెనుక సీటులో కూర్చున్నాడు విశ్వం. రోడ్డు మలుపులు వికాసనగా తిప్పుతున్నాడు డ్రైవరు స్వామి.

అకస్మాత్తుగా విశ్వం ప్రశ్నించాడు. "నువ్వెవరి నైనా ప్రేమించావా స్వామీ?"

అసూహ్యమూ, అనవ యాగితమూ అయిన ప్రశ్నని స్వామి జడతుడయ్యాడు. కారు నడుపుతున్నవాడు ఎప్పుడూ యిలాంటి ప్రశ్నలే అడుగుతూ వుంటాడు. "లేదు బాబూ!" అన్నాడు సావాసంగా.

"ఇటువంటి ప్రశ్నలు ఎప్పుడూ వెయ్యడు. ఇప్పుడు ఒక్క సందర్భంలో అతను యిలాంటి ప్రశ్న వేయడమేమిటి? అనుకున్నాడు స్వామి. కారు నడుపుతున్నాడు.

"నీవిమాకు రమ్మంటే ఇవాళ కరుణ వచ్చింది. ఎందుకు రానూలి? ఆమె నీవిమాకూ, నీకూ రమ్మన్నప్పుడు తను ఎట్టి స్థితిలో వున్నా వెళ్ళటం లేదూ! ఆమె ఎందుకు నిరాశ పరిచింది? ఏదో కొనుక్కోవాలన్నది. లేవు కొనుక్కోవాలా?

స్వామి పరిపక్వమైన సమాధానం చెప్పకుండా నన్నటంతో విశ్వం మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు. "మీ పెళ్ళయిందా?" అని.

"లేదు బాబుగారూ!" స్వామి ముఖంమీద విషాదం తొణికిసలాడింది. నిర్లక్ష్యంగా తారు రోడ్డువంక చూస్తూ అన్నాడు.

విశ్వం ఉద్విగ్నుడైనాడు. "చెప్పటం కష్టమా? తెలియని అసలు చెప్పకూడదంటావా?" రెట్టిస్తూ ప్రశ్నించాడు. ప్రేమ విషయాలు చెప్పకుండా దాచేవాళ్ళు చాలా కొద్దిమంది. అందులో యువకులు, తమ అనుభవాలన్నీ పూసగుచ్చి చెప్పే మిత్రులతోనూ, కొన్ని సందర్భాల్లో పరిచయస్థులతోనూ చెపుతారు స్త్రీ అలా చెపితే అమె జీవితానికి కళంకంగా అపోహించబడుతుంది.

అందులో స్వామివంటి డ్రైవర్ల తరగతికి చెందినవారు ఉండేవాళ్ళంతా వినేవాళ్ళంటే రోజులు అంటే విన వూ విరామం లేకుండా చెప్పుకుపోతారు. ఉన్నత కుటుంబీకులు తమ ప్రేమకథల్ని ఫస్టుక్లాస్ వెయిటింగ్ రూముల్లోనూ, ఫస్టుక్లాస్‌లోనూ తోటివాళ్ళకి బాహాటంగా చెప్పుతారు. వినేవారు తమ హృదయ వైశాల్యాన్ని గుర్తించాలనే ముఖ్యాంశాన్ని అనుక్షణం మననం చేసుకుంటూ మరీ చెపుతారు.

స్వామి వెంటనే అన్నాడు "ఎందుకు చెప్పనూ బాబుగారు! నేనూ ప్రేమించాను. నాకు ఇరవై ఏళ్ళప్పుడు.....నే నేమో అల్లర చిల్లరగా తిరిగే పిల్లాణ్ణి. ఆ యమ్మాయేమో కొత్తగా కాలేజీలో చేరింది....."

స్వామి ఇంత త్వరగా కథనాన్ని ఆరంభిస్తాడని ఊహించకపోవటంవల్ల ముందు కొద్దిగా అశ్చర్యపడ్డా వెంటనే ఆ కథను అనుసరించగల్గాడు. ప్రేమ కథలో ముఖ్యులు ప్రేయసీ ప్రియులు అప్పుడే ప్రవేశించారు. వారి వారి స్థితులు, విద్యాబుద్ధులు మొదలయిన విషయాలతో పాత్ర పరిచయం అయింది. విశ్వం అనుకుని ముందు సీటువిమీదికి వంగి, స్వామి పోటీపెట్టి అతిశ్రద్ధగా "ఊ!" అన్నాడు — పిల్లలు ఎగిరిపోయే రాజకుమారుడి కథ వినడానికి కూర్చున్నట్టు—

"....నే నేమో చదువు సంధ్యా లేనివాణ్ణి. నా అన్నయ్య దగ్గిర ముద్దుచేసి డబ్బు లాగేవాణ్ణిండేవాణ్ణి. టిప్ టాప్‌గా బట్టలు వేసుకుని ఆ యమ్మాయి కాలేజీకి వెళ్ళేటప్పుడు వాళ్ళ, నే నేమో పెద్ద కర్రపుల్ల పెదుపులూ వున్నా నవుతుంది నెమలి. ఇద్దరం కోజా చూసుకుంటూండేవాళ్ళు.....ఒక రోజున....." స్వామి కళ్ళు కాంతితో నెరిపినాయి.

విశ్వం తనలో నవ్వుకున్నాడు. "ఒక రోజున... ఒకరి నొకరు అర్థం చేసుకున్నాయి!!!" అని తనలో అనుకున్నాడు. పైకి మాత్రం "ఊఁ" అన్నాడు.

".....ఒక రోజున.....నేను ధైర్యం చేసి నవ్వాను....." స్వామి పెదవులు వాటి నవ్వుకు మళ్ళీ ప్రదర్శించినాయి.

విశ్వం మనసు వికసించింది. "ఊఁ"

".....ఆ యమ్మాయా నవ్వింది. ఆడవాళ్ళు నవ్వితే బాగుంటుందని తెలుసుగానీ, అంత బాగా బాగుంటుందని నాకు అప్పుడే తెలుసుగారూ! నే నొక్కవాడ్డైనా పల్లెత్తుమాట అని ఎరగను. ఏమో మరి!" చివరి మాటలు నసిగాడు.

విశ్వం మరేమీ ప్రశ్నించలేదు. ఆలోచనలో పడ్డాడు. స్వామి ఏమీ చెయ్యందే ఆమె ఆత్మహత్య ఎందుకు చేసుకుంటుంది? అతన్ని నమ్మి చదువునీ, కావలసిన వాళ్ళనీ వదులుకుని వచ్చేసింది. స్వామి ఏదో చేసివుంటాడు. ఈ మూర్ఖుడు... విద్యాగంధంలేని యీ పశువు....

"స్వామీ!" అన్నాడు విశ్వం.

స్వామి తల తిప్పాడు "వూ" అంటూ,

"కారు ఆపు" ఆజ్ఞనిస్తున్నట్టు అన్నాడు.

"స్వామి ఆశ్చర్యపోతూనే బ్రేక్ వేశాడు. విశ్వం డోర్ తెరుచుకుని డ్రైవర్ సీటు దగ్గిరికి వచ్చి నిలబడి దిగిపో" అంటూ అరిచాడు. స్వామి నిర్విణ్ణుడైనాడు. అతను మళ్ళీ గద్దించాడు.

"వూ."

స్వామి మెల్లగా తలపు తెరుచుకుని దిగాడు. ఆ సీట్లో విశ్వం కూర్చుంటూ "స్త్రీ ఆత్మహత్య చేసుకోటానికి పురుషుడే కారణం. వాళ్ళు నిష్కారణంగా ప్రాణాలు తీసుకోరు. పైగా ప్రేమించానని చెపుతున్నావ్, అంతా అబద్ధం, మోసం.....నువ్వు....." అంటూండగానే చిన్న కారు దూసుకుపోయింది విశ్వంతో.

విశ్వితోవ్వు కారువంక నిశ్చలంగా చూస్తూ వుండిపోయాడు. పొలాల మధ్యగా మెలికలు తిరుగుతూ చిన్న కారు దూరమై, అతి దూరమై ఒక వాలులో అదృశ్యమై పోయింది. అతను దృష్టి మరల్చుకుని వాతావరణాన్ని, పరిసరాల్ని పరిశీలించసాగాడు. పదహారో మైలు రాయి కొద్దిదూరంలో నిల్లగా కనిపిస్తోంది. మెల్లగా పూగుతూ దాని దగ్గరికి నడిచాడు. అతని మనస్సు అల్లకల్లోలమైంది. "అబ్బ" అనుకుంటూ ఆ మైలు రాతికి ఆనుకుని కూర్చుండిపోయాడు.

"అబద్ధ మాడతాడా తనతో! తాను ఎన్నిసార్లు అతనికి సహాయం చెయ్యలేదు. ఎన్ని ఆపదలకు అడ్డుపడలేదు. తన ద్రోహాన్ని ప్రేమగా మార్చి కట్టు కథలు చెపుతాడా! ఆమెను నానా బాధలూ పెట్టి ఆత్మహత్య చేసుకునే స్థితికి తీసుకొచ్చి వుంటాడు. పైగా తాను ఏదో త్యాగాలు చేశానంటూ ఏకరువు పెడుతున్నాడు. నిజానికి ఆ యమ్మాయి చేసిన త్యాగంలో ఎన్నోవంతు అతను చేసింది? చక్కగా చదువుకుని వృద్ధిలోకి వస్తున్న ఒక స్త్రీ జీవితాన్ని సర్వనాశనం చేసిన దుర్మార్గుడు!" విశ్వం ఆత్మహత్య చేసుకున్న అబాగిని మీద సానుభూతితో, స్వామిమీద క్రోధంతో ఆవేశం పొంది కారు శరవేగంగా నడుపుతున్నాడు.

సూర్యుడస్తమించాడు. ఎట్టుంటో ప్రవేశించింది కారు. రంగు రంగుల దీపాల కాంతులతో విధులు వెలిసిపోతున్నాయి. బళ్ళూ, రిక్షాలూ, కార్లూ విచారంగా వేగంగా అటూ యిటూ పోతూ అతనికి విసుగును కలిగించాయి. ఒకటి రెండు చోట్ల మనుష్యులు కారుకింద పడబోయి ప్రక్కకి పరుగెత్తారు.

"అదృష్టం! అజ్ఞాన! జీవితాంతో వెలుగుపడాడే యువకుడు!" విశ్వం గొణుక్కున్నాడు. పుష్‌పాత్‌కి దగ్గరగా వెడుతోంది కారు. ఒకచోట ఎవరో వెయ్యి ఊపుతున్నారు. సడన్ బ్రేక్‌వేసి ఆపాడు కారును. ముందు భాగం పుట్‌పాత్‌కి తాకుతుని శబ్దం చేస్తూ ఆగింది. షెపింగ్‌కి వచ్చిన "కరుణ"—చేతిలో నాలుగయిదు పెట్టెలతో ముందు సీట్లో విశ్వానికి ప్రక్కగా కూర్చుంది. ఎరిగి వారు బయలుదేరింది.

"మీరు ఫ్రెండింగ్ ఒకటి తీసి చూడండి— మనం వెళ్ళాలి" అంటూ అతను మనంలోపలి నుంచి ఆదేశించింది కరుణ.

అతి చేసి పనాళ్ళాడలేదు. కరుణ మళ్ళీగా అంది: "ఏమైంది?....మీస్తానా జరిగిందా?"

కారు ఒక మలుపు తిరిగి జనం తక్కువగా వున్న వీధిగుండా పోతోంది.

"ఏముంది! ఎక్కడ చూసినా ఘోరాలే!... బ్రోకరు.....ఆ డ్రైవరు....." ఆగిపోయాడు.

"ఏమైనా మన స్వామా? ఏం చేశాడు?" కరుణ ఆత్రుతపడింది.

"మీ నాకాలు. ఏం చేశాడో మరి! నాకు పెళ్ళాన్ని!.....పొట్టాడో, తుప్పాడో....అతడ్ని నాన్న చేసుకుంటాడ....."

"ఆ!" కరుణ నుదుట్ల ముడులిరిసి అతని వంకే చూస్తూ ప్రశ్నించింది.

"నువ్వే ఘోరం!.....ఆ డ్రైవరా అతడు! ఛ, ఛీ.....అతను మనిషేనా. రాక్షసుడే... నాన్నగారు.....మీనాక్షమ్మగారు....."

"అమ్మగారా! ఎవరు!" కరుణ గొణుక్కుంది.

"ఎవరో వెయ్యి ఊపుతున్నారు. సడన్ బ్రేక్‌వేసి ఆపాడు కారును. ముందు భాగం పుట్‌పాత్‌కి తాకుతుని శబ్దం చేస్తూ ఆగింది. షెపింగ్‌కి వచ్చిన "కరుణ"—చేతిలో నాలుగయిదు పెట్టెలతో ముందు సీట్లో విశ్వానికి ప్రక్కగా కూర్చుంది. ఎరిగి వారు బయలుదేరింది.

"మీరు ఫ్రెండింగ్ ఒకటి తీసి చూడండి— మనం వెళ్ళాలి" అంటూ అతను మనంలోపలి నుంచి ఆదేశించింది కరుణ.

అతి చేసి పనాళ్ళాడలేదు. కరుణ మళ్ళీగా అంది: "ఏమైంది?....మీస్తానా జరిగిందా?"

కారు ఒక మలుపు తిరిగి జనం తక్కువగా వున్న వీధిగుండా పోతోంది.

"ఏము